

Hvis vi skulle tale globalt, så tror jeg gerne, at de er mere miljøbevidste end hr. Steen Gade med hensyn til at smide væk osv., men hvad er det for forhindringer, Folketinget opstiller for, at folk kan handle miljøbevidst? Det vil jeg godt have nogle eksempler på. Folketinget forhindrer da ikke folk i at gå i stedet for at køre i bil, vi forhindrer dem vel heller ikke i at lukke ned for varmen eller slukke lyset og andre ting, leve sundt og dyrke deres egne grønsager osv. Hvad er det for nogle barrierer, vi stiller op for folk?

Det, jeg advarede lidt imod, er at tro på alle de rapporter og de ting, vi har sat tusindvis af embedsmænd til at regne ud. Nu har både hr. Steen Gade, hr. Martin Glerup og ministeren nævnt bilkørsel som en af de største farer, og ministeren har også nævnt i Jyllands-Posten, at landbrug og biler er de værste miljøsyndere. Men så ser man i Jyllands-Posten i søndags, den 19. november, en hel side om en ny tysk rapport – der kommer jo rapporter hver eneste dag – og i denne her rapport skriver man: »Bilen er slet ikke det miljøsvin, den har ry for, viser tyske undersøgelser.« Det er altså en undersøgelse, der bekræfter, at folk, der kører fra hjem til arbejde i almindelige personbiler, faktisk er mere miljøbevidste end dem, der tager de store offentlige busser og tog.

Den ene rapport kan man tage og klaske den anden i hovedet med. Det er det, jeg prøver at advare imod og at appellere til folks egen sunde vurderingsevne og fornuft. Det er det, vi kommer længst med.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Der er nu visse af Københavns gader, som jeg gerne vil advare hr. Aage Brusgaard imod at gå i, når der er en ret kraftig trafik, fordi der er 20 gange så meget benzen i luften på grund af trafikken, som der bør være set ud fra et sundhedsmæssigt synspunkt. Lad det være det første.

Så vil jeg godt sige om bæredygtig udvikling og økologisk råderum: Det minder mig om, at man betragter et maleri og giver sig til at analysere, om rammen om billedet nu er af den ene eller den anden træsort, mens man ikke interesserer sig så meget for selve billedets indhold.

Det, jeg mener, er, at en bæredygtig udvikling og økologisk råderum er begreber, som hører sammen og supplerer hinanden. Hvis det er sådan, at hr. Hans Christian Schmidt bedre kan lide udtrykket »en miljømæssig ramme for udviklingen«, så lad os da kalde det det.

Men jeg er sikker på, at begrebet økologisk råderum kommer. Uanset hvad vi vedtager her i det danske Folketing, så er det et begreb, som vi internationalt vil høre nærmere om i de kommende år, og det kan selv Venstres miljøordfører ikke forhindre.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg kan høre, at hr. Aage Brusgaard advarer os meget imod rapporter. Det kunne friste mig til at advare hr. Aage Brusgaard mod Jyllands-Posten. Jeg ved dog ikke, om jeg vil gå så vidt; jeg tror sådan set, at vi i virkeligheden både skulle læse Jyllands-Posten og læse rapporter.

Det, der bringer mig herop, er hr. Hans Christian Schmidts betragtninger omkring, hvorfor vi skal forlade begrebet bæredygtig udvikling. Jamen det skal vi da overhovedet ikke forlade, det er der overhovedet ikke tanker om i nogens hoveder.

Økologisk råderum er et pædagogisk instrument, som ikke taler ned til folk, men faktisk taler op til folk, og som, hvis vi tager CO₂ som eksempel, fortæller folk det, som FN's klimapanel har sagt om CO₂. De er enige om, at skal vi undgå virkelig alvorlige drivhuseffektproblemer her på kloden, så skal den rige verden reducere sit CO₂-forbrug med 80 pct. – ikke med de 20 pct., som vi prøver at kæmpe os frem til år 2005, men med 80 pct.

Det er jo en pædagogisk måde at få sat det globale perspektiv: at vi som borgere, som individer, som ansvarlige enkeltmennesker er forpligtet til at nedbringe vores CO₂-udslip i den størrelsesorden.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil blot sige til hr. Steen Gade, at hvis det er det økologiske råderum, så synes jeg, man skal lade være med at skrive det, for jeg tror ikke på, at det her går ind hos befolkningen, når vi skal til at diskutere det. Økologisk råderum, det lyder meget, meget, meget fremmed, og det lyder som noget bredt og udefinerligt – og det er der jo ingen grund til. Folketingets politikere burde udmærke sig ved altid at tale et sprog og bruge nogle vendinger og nogle eksempler, som befolkningen også synes er logiske.

Jeg forstod, at hr. Martin Glerup fortalte noget om maleriet derovre, som jeg ikke helt fulgte med i, men senere hørte jeg, at hr. Martin Glerup sagde noget om, at det økologiske råderum